

כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה (ירמיהו כ"ט י')

ימות עולם	הנבואה	זמן הנבואה	הערות
3,320	(יא) והיתה כל הארץ הזאת לחרבה לשמה ועבדו הגוים האלה את מלך בבל שבעים שנה: (יב) והיה כמלאות שבעים שנה אפקד על מלך בבל ועל הגוי ההוא נאם יהוה את עונם ועל ארץ פשדים ושמתי אתו לשממות עולם (ירמיהו כה)	(א) הדבר אשר היה על ירמיהו על כל עם יהודה בשנה הרבעית ליהויקים בן יאשיהו מלך יהודה היא השנה הראשנית לנבוכדנאצר מלך בבל: (ב) אשר דבר ירמיהו הנביא על כל עם יהודה ואל כל יושבי ירושלים לאמר (ירמיהו כ"ה)	בירמיהו מ"ו נזכר שזו השנה שבה הכה נבוכדנאצר מלך בבל את מצרים. ובשנה זו הגלה (נ"ט) מקצת כלי בית ד' וילדים מזרע המלוכה. 18 שנה לפני החורבן.
3,327	(י) כי כה אמר יהוה כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה אפקד אתכם והקמתי עליכם את דברי הטוב להשיב אתכם אל המקום הזה: (ירמיהו כ"ט)	(א) ואלה דברי הספר אשר שלח ירמיה הנביא מירושלים אל יתר זקני הגולה ואל הכהנים ואל הנביאים ואל כל העם אשר הגלה נבוכדנאצר מירושלים בבלה: (ב) אחרי זאת יכניה המלך והגבירה והסריסים שרי יהודה וירושלים והתרוש והמסגר מירושלים (ירמיהו כ"ט)	הבטחה לגולי החרש והמסגר שיחזרו לי-ם. 11 שנה לפני החורבן.

חורבן בית ראשון.	3,338
	52
הצהרת כורש.	3,390
	18
חידוש בניית בית שני. {שנה שנייה לדריוש}	3,408

3,412 חנוכת בית שני.

- הנבואה בפרק כ"ט' מכוונת לגלות הראשונה בפרק כה'.
- הנבואה בפרק כ"ט' מתייחסת לחורבן בית ראשון ולתחילת בניית בית שני.

מהו המניין שאליו התכוון הנביא?

(א) בשנת אחת לדריוש בן אחשורוש מזרע מדי אשר המלך על מלכות פשדים: (ב) בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים מספר השנים אשר היה דבר יהוה אל ירמיה הנביא למלאות לחרבות ירושלים שבעים שנה: (דניאל פרק ט)

אמר רבא: אף דניאל טעה בהאי חושבנא, דכתיב "בשנת אחת למלכו אני דניאל בינתי בספרים", מדקאמר בינתי - מכלל דטעה. מכל מקום קשו קראי אהדדי; כתיב (ירמיהו כ"ט) "מלאת לבבל", וכתוב (דניאל ט') "לחרבות ירושלים" - אמר רבא: לפקידה בעלמא. והיינו דכתיב (עזרא א') "כה אמר כרש מלך פרס כל ממלכות הארץ נתן לי ה' אלהי השמים והוא פקד עלי לבנות לו בית בירושלים". (מסכת מגילה דף יב עמוד א)

(א) בשנת שתים לדריוש המלך בחדש הששי ביום אחד לחדש היה דבר יהוה בידי חגי הנביא אל זרובבל בן שאלתיאל פחת יהודה ואל יהושע בן הווצדק הכהן הגדול לאמר: (ב) כה אמר יהוה צבאות לאמר העם הזה אמרו לא עת בא עת בית יהוה להבנות: פ (ג) והיה דבר יהוה בידי חגי הנביא לאמר: (ד) העת לכם אתם לשבת בבתיכם ספונים ותבית הזה חרב: (ה) ועתה כה אמר יהוה צבאות שימו לבבכם על דרכיכם: (חגי פרק א)

בלשאצר

מחלל את כלי המקדש לאחר שלפי חשבוננו חלפו 70 שנה ועם ישראל לא נגאל (דניאל ה') [על שושלת מלכי בבל ראה דניאל ע"פ דעת מקרא עמ' קי"י]

"כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה" לשלטון בבל = מלכות נבוכדנצר

45- מלכות נבוכדנצר
23- אוויל מרודך
2- בלשאצר
70 מכיוון שישראל לא נגאלו- שוב לא יגאלו.

אחשורוש

מחלל את כלי המקדש לאחר שלפי חשבוננו חלפו 70 שנה ועם ישראל לא נגאל (אסתר א', ג')

"כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה" לגלות בבל = החרש והמסגר (יהויכין)

11- מגלות יהויכין ועד החורבן (שנת ה- 19 למלכות נבוכדנצר)
26- מלכות נבוכדנצר- נוספות
23- אוויל מרודך
2- בלשאצר
5- דרוש + כורש
3- אחשורוש
70 מכיוון שישראל לא נגאלו- שוב לא יגאלו.

דניאל

"כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה" לשלטון נבוכדנצר = לכיבוש יהויקים ע"י נבוכדנצר

44- שנות מלכות נבוכדנצר (כבש בשנה השניה)
23- אוויל מרודך
2- בלשאצר
1- דרוש המדי
70 עלה כורש ועדיין היתה רק פקידה ולא גאולה שלימה

החישוב הנבואי

"כי לפי מלאת לבבל שבעים שנה" לחורבן הבית וגלות צדקיהו

26- מחורבן ירושלים עד מות נבוכדנצר
22- אוויל מרודך (שנים מקוטעות)
2- בלשאצר
4- דרוש + כורש
14- אחשורוש
2- דרוש
70

(א) בחדש השמיני בשנת שתיים לדרגוש היה דבר יהוה אל זכריה בן ברכיה בן עדו הנביא לאמר:

(יב) ויען מלאך יהוה ויאמר יהוה צבאות עד מתי אתה לא תרחם את ירושלים ואת ערי יהודה אשר זעמתה זה שבעים שנה:
(זכריה פרק א')

אמר אל כל עם הארץ ואל הכהנים לאמר כי צמתם וספוד בתמישי ובשביעי וזה שבעים שנה הצום צמתני אני: (זכריה פרק ז', ה')

דברי הימים ב פרק לו :

(יז) ויעל עליהם את מלך כשדיים ויהרג בחוריהם בחרב בבית מקדשם ולא חמל על בחור ובתולה זקן וישש הכל נתן בגדו:
(יח) וכל קלי בית האלהים הגדלים והקטנים ואצרות בית ד' ואצרות המלך ושאריו הכל הביא בבל: (יט) וישרפו את בית האלהים ונתצו את חומת ירושלים וכל ארמנותיה שרפו באש וכל קלי מחמדיה להשחית: ס (כ) ויגל השארית מן החרב אל בבל ויהיו לו ולבניו לעבדים עד מלך מלכות פרס: (כא) למלאות דבר ד' בפי ירמיהו עד רצתה הארץ את שבתותיה כל ימי השמה שבתה למלאות שבעים שנה: